

Petr Hájek: Prezidentská šaráda před spuštěním: Obě strany v časové tísní. Bude řešením šachový gambit? Mnoho proměnných. Konstanta jen AB + „overkil“ médií fialového hnusu. Teď je čas obnažit srdce. A rozum vzít do hrsti

- CZ24 News | 21. listopadu 2022

ČESKO: PETR HÁJEK konstatuje, že navzdory daleko závažnějším tématům brzy vše převálcují blíží se prezidentské volby a Vánoce, přičemž, pokud „strana odporu“ nebude dostatečně moudrá a operativní, může snadno prohrát obojí

Uprostřed nejistot, obav a narůstajících starostí o holou existenci, je důležité nepřestat vnímat realitu. Dějí se totiž podstatné věci – a ještě podstatnější se připravují. Nebezpečí, že mnozí „budou mít uši, ale neuslyší, a budou mít oči, ale neuvidí“, roste s každým dalším dnem. Připomeňme si zjevné:

Kyjevský pučistický režim viditelně ztrácí dech. A to navzdory největším zbrojním dodávkám v historii, přítomnosti amerických, polských, britských a dalších cizích vojáků na ukrajinském bojišti (o tzv. dobrovolnících ani nemluvě) a řízení bojových operací z Washingtonu a Londýna. Zelenský diktuje další požadavky – ale jako by do prázdna.

Je totiž po volbách. Těch amerických parlamentních. K předvolební kampani už nejsou „vítězné zprávy“ z Kyjeva potřeba. Obligátní brutální volební podvody Demokratů (Pentagonu a CIA) – kterými se žádný soud v této „vzorové vývozní demokracii“ nebude zabývat – zařídily pomatenému Bidenovi většinu v Senátu. Odvolání mu tedy už nehrozí – a o to jediné šlo silám, které jím manipulují.

Na dvou frontách

Teď půjde o to, jak se podaří aplikovat zkušenosti amerických soudruhů u nás. Je to o něco těžší, protože navzdory snaze pětikoaliční vládní „bruselské odvelené jednotky“ o zavedení korespondenčního hlasování a dalších osvědčených nástrojů volebních podvodů, zůstává v té prezidentské – dost možná naposledy – ještě vše při starém.

Volič musí přijít, prokázat občanství – a vhodit lístek do schránky. Takže na dosazení „fialového vyvolence“ na Hrad musí zatím stačit především „čaputovské manipulace“. Připravme se tedy na nějaký lednový „veleskandál“ (nejspíše ve spojení s Andrejem Babišem), který odstartuje drtivou mediální vlnu – buď pro Petra Pavla, nebo pro Danuši Nerudovou? Že nevíte, kdo to je? Tím lépe! Na nepopsaný papír se píše nejlépe. Nebo, řečeno s klasikem: Nula je skvělá: Umožňuje připsat před a za ni libovolně dalších čísel.

A mezitím (v zákrytu za prezidentskou šarádou a vánočními „mdlobami“ veřejnosti) k nám budou Fialovi Rakušané sunout další statisíce „nových občanů“ z hroutící se západní Ukrajiny.

Ožebračování „lůzy“ astronomickými platbami za energie, spolu s inflací a drastickými cenami všeho ostatního, dokončí fenomén absurdního pojetí Vánoc jako jarmarku „povinné“ hojnosti – uprostřed rozmáhající se bídy. Alespoň takový je, podle našich zdrojů, „fialový plán“ na konec a začátek roku. Teď jde jen o to, do jaké míry jim do toho zasáhne mysteriózní zákon „Žádný plán nikdy nevyjde“. Zkusme odhadnout jakou má šanci.

Časová tíseň

Až za pár dní (ve čtvrtek 25. listopadu) oznámí Rakušanova guerilla, koho pouští do „soutěže o Hrad“, ještě se vše naplno nerozběhne. Vyřazení kandidáti (bude jich asi třetina) se samozřejmě odvolají, takže zhruba ještě další týden nebude o skutečném počtu „účastníků zájezdu“ jasno. A to už budeme v prosinci. Na jakoukoli kampaň bude zbývat slabých čtrnáct dnů, protože úderem patnáctého prosince všechno pohltí Vánoce. Tedy to, co se za ně u nás – a vlastně na celém dekadentním „santaklusovském“ Západě – v posledních dekadách vydává.

Nikoli Advent (letos začíná 27. 11.). Narození Ježíška většinovou veřejnost v podstatě nezajímá. Je pouze příležitostí (a zdůvodněním) falešné fikce „rodinné“ pohody uprostřed hojnosti. Jenže ani standardní rodinu (podle všech průzkumů – jejich věrohodnost nechme teď stranou), tedy základní jednotku odvěkého uspořádání světa v obsazení muž – žena – děti, už většinová česká společnost nechce bránit. „Velkoryse“ souhlasí s tím, že manželství mohou tvořit homo-dvojice (trojice, čtveřice atd.) – a děti si k tomu „ukrাদnout“ od normálních, nebo si je nechat za špinavý peníz „vypěstovat“ v pronajatém ženském těle.

Jasně, že se to netýká všech. Je spousta rodin, které určitě nevymění maminku a tatínka za „rodiče 1 a rodiče 2“, a pro něž tedy i Vánoce jsou a zůstanou zázračným svátkem zrození Naděje. Jenže vládnoucí režim beznaděje se odvolá na domnělou většinu – byť by byla asi takovou většinou, jaká dosadila dementního Bidena do Bílého domu či vládnoucí pětikolku do Strakovky (s propadnutým miliónem hlasů i pomocí úpravy volebního systému ústavním soudem).

Pak následuje týden před Silvestrem, ke kampani opět nevyužitelný. Až někdy 2. ledna se „většinová veřejnost“ probere z nepochybně opětovně velkolepých oslav Nového roku. Co od jeho „příchodu“ kromě další gradace chudoby, tyranie a nesvobody (ekonomické, občanské i politické) očekává, ví jen ona sama. A korporátní média, která ji budou k „oslavám“ burcovat, protože ten („Brave New World“ slovy A. Huxleye), ten nový liberálně-demokratický svět rozpadu všeho přirozeného, je přece tak báječný!

A teprve tehdy, v časové tísní, řečeno šachovou terminologií, se naplno rozjede partie o Hrad.

Prezidentský gambit

V šachové teorii je gambit takovou kulišárnou: Jde o zahájení partie, ve kterém hráč obětuje nějakou tu figurku, aby na méně zkušeném protivníkovi dosáhl poziční výhody, zostrnění hry nebo znepráhlednění pozice. A právě tuto taktickou variantu lze od Fialových manipulátorů nejspíš očekávat.

Už dnes totiž vědí, že Andrej Babiš je jistým účastníkem druhého kola. Nikoli jen mimochodem: Už toto „druhé kolo“ je samo o sobě totálním volebním podvodem, který jsme dávno mlčky přijali za svůj (podobně i ve volbách do senátu): Je tu proto, aby ten, kdo vyhrál volby – tedy dostal nejvíce hlasů – nakonec přesto prohrál. Protože (pokud nedostal víc než 50 % hlasů, což je v praxi kromě nějakého typu revoluce skoro nemožné), spojí média proti němu všechny frustrované voliče, jejichž menšinový kandidát neuspěl.

Kterou bezvýznamnou figuru obětovat?

A to je právě náš případ. Ostatně, kdyby volby byly regulérní, to znamená, kdyby „vítěz bral vše“ (a žádné podvodné druhé kolo se proti němu neorganizovalo), vypadal by i nejen zmíněný senát úplně jinak. I sněmovnu by většinově obsadil ten, koho volilo nejvíc občanů. Jenomže to bychom nebyli v tom „báječném novém světě“, v němž vládne prostitutka na oltáři, se sestrami v podobě manipulací, podvodů a násilí proti většinovému názoru veřejnosti (dohromady vystupující pod společným jménem demokracie).

Vzhledem k tomu sáhne vládnoucí moc nejspíše právě ke gambitu: Obětuje jednu (či více) figur, aby dosáhla poziční výhody – a tedy zostření hry a znepráhlednění situace. Všichni ti Fišerové a další k nerozeznání stejné kopie bruselsko-washingtonských zájmů „odstoupí“ – ve prospěch „vyvoleného“. Nad tím se právě v těchto dnech, podle našich dobře informovaných zdrojů, v kavárenských kuloárech intenzivně jedná. Ti, kdo odstoupí, dostanou samozřejmě tučné odstupné v podobě „zlatých trafik“ (u nás či v Bruselu).

Bude tou vyvolenou zmíněná Danuše Nerudová, která by nejvíce odpovídala zájmům vládní „moravské mafie“ (byla rektorkou brněnské univerzity)? Nebo Petr Pavel, který by naopak reprezentoval zájmy „pražské mafie“ nejužěji (prostřednictvím otevřených či utajených agentů CIA) napojené na tajné služby a NATO (typicky hlavní Pavlův loutkovodič Petr Kolář)? To je nakonec v podstatě jedno. Trochu se poperou – ale nakonec to vzájemně „zobchodují“. To umějí skvěle.

Rozum v hrsti

Opačná strana barikády by s tím měla začít počítat – a jednat podle toho. Ať se to komu líbí či ne, v tajence „druhé kola“ prezidentské volby je prakticky jistá konstanta: Andrej Babiš. Hned po tom lednovém „probuzení“ na něj ti fialoví tupci totiž domněle nalíčili past: Soudce Kott bude pokračovat v kafkovském procesu „Čapí hnízdo“. Dost možná se dokonce pokusí těsně před volbami (13. a 14. ledna) vynést prvoinstanční rozsudek. Bez ohledu na to, že na Babiše nic nemá (obžaloba je absurdní a úplně „prázdná“), klidně ho odsoudí.

Fakticky to nic neznamena, protože expremiér se odvolá, ale voliči půjdou k urnám se jménem odsouzeného (či souzeného, pokud to Kott nestihne) v rukách. Ti trumberové se totiž domnívají, že je to může odradit – ale samozřejmě pravý opak bude pravdou. Ve spojení s antibabišovskou „megakampaní“ hlavních médií v čele s ČT, která jako vždy provede dokonalý „overkill“, přestřelení (další z mála konstant vedle spousty proměnných), má tak Velký Andrej zadarmo připravenou mobilizaci svých voličů v ceně miliardy – aniž by sám musel utratit jedinou korunu.

Jde tedy jen o to, kdo půjde proti němu: A nelze než konstatovat, že podstatě jediná šance, jak do druhého kola dostat kandidáta „lidového hnutí odporu“ – je rovněž gambit. Prostě shoda na jediném kandidátovi – přičemž ostatní v jeho prospěch odstoupí. Škoda, že si něco takového nenechala do zálohy třeba Alena Vitásková, která to vzdala rovnou – a předčasně. I kdyby jejích 64 000 podpisů Rakušan neuznal za potřebných 50 000, mohla už jako první (po případném neúspěšném odvolání) takové jméno vyslovit.

Jaké? To je samozřejmé otázka. Ale chce to jednat rychle – a velkoryse. Na rozdíl od tyranů napojených na všechny nekonečné zdroje moci a financí, tihle odstoupivší žádné trafiky nedostanou. Pouze vědomí, že pomohli dobré věci, a zamotali hlavy „fialovému hnusu“. Pokud jim o to skutečně jde.

Je čas „obnažit srdce“. A vzít rozum do hrsti.

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)